

የኢየሱስ ክርስቶስ ራጅይ - ቁጥር አሥራ ስድስት

የሰባቱ ነገድጓዶች መገለጥ፡ የራጅይና የተሰወረ ታሪክ ትንታኔ

Jeff Pippenger

2023-11-15

እኛ በራጅይ ምዕራፍ አሥራ አንድ እስከ አሥራ ሦስት ውስጥ በተወከለው የሰባቱ ነገድጓዶች ስውር ታሪክ የተለዩትን የትንቢታዊ ክስተቶች ቅደም ተከተል ስንዘረጋ ቆይተናል። እስካሁን ድረስ በእነዚህ ክስተቶች እድገት ውስጥ የፕሮቴስታንቲዝምን ቀንድ እና የሪፐብሊካኒዝምን ቀንድ የምናደራገብበት ደረጃ ገና አልደረስንም። እንዲሁም በእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ውስጥ የእስልምናን ሚና በትክክል ለመለየት የሚያስችል የመረዳት መድረክ ገና አላዘጋጀንም። ሆኖም ግን፣ ከእነዚህ ክስተቶች ጋር የተያያዘ እጅግ አስፈላጊ እውነት አለ፤ እርሱም አንድ ሰው እየተፈቱ ያሉትን እውነቶች ሲረዳ ምን ማድረግ እንዳለበት ይለያል። የራጅይ በረከት “የተጻፉትን ነገሮች መጠበቅ” የሚለውን ኃላፊነት ያካትታል።

የሚፈታው የታሪክ መስመር በውስጡ የተጻፉትን ነገሮች ለሚሰሙ፣ ለሚያነቡና ለሚጠብቁ የእግዚአብሔርን የፈጠራ ኃይል ያስተላልፋል። ስለዚህ ኤልያስና ሙሴ በሞቱባቸው “ሦስት ቀን ተኩል” በሚለው ነገር ያለውን ጠቀሜታ ለማቋቋም፣ በሙታን ደረቅ አጥንቶች ሸለቆ ውስጥ በሚያልፈው የመረጃ እጅግ ፈጣን መንገድ ጎዳና ላይ ከተኙበት፣ በኢሳይያስ የመጨረሻ ትንቢታዊ ትረካ እና በራጅይ ምዕራፍ አሥራ አንድ እስከ አሥራ ሦስት ላይ ካደረግነው አስተያየት ልንለይ የሚገባን ጊዜ ደርሶአል። አሁን የምንለይቀው የ“ምድረ በዳ” ምልክታዊ ትርጉም ነው።

በመጨረሻው ጽሑፍ ውስጥ በሰባቱ ነገድጓዶች ስውር ታሪክ የተመሠረተውን የክስተቶች ቅደም ተከተል የሚመሰክሩ አራት ትንቢታዊ ምስክሮችን ለይተን አሳይተናል። የክርስቶስ ምስል መስመር፣ የሁለቱ ምስክሮች መስመር፣ የአውሬው ምስል መስመር እና የሐሰተኛው የሰሜን ንጉሥ መስመር።

የሐሰተኛው የሰሜን ንጉሥ መስመር ሁለተኛው ክፍል በ538 የጳጳሳዊው ሥርዓት ኃይል መሰጠት ይጀምራል። ከዚያም ጳጳሳዊው ሥርዓት፣ መንፈሳዊው ሐሰተኛ የሰሜን ንጉሥ፣ መንፈሳዊቱን ኢየሱሳምና መንፈሳዊውን እስራኤል ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ረግጦ አሳነሰ።

እነርሱም በሰይፍ አፍ ይወድቃሉ፣ ወደ ሁሉም አሕዛብም ምርኮኛ ሆነው ይወሰዳሉ፤ የአሕዛብም ዘመን እስኪፈጸም ድረስ ኢየሱሳም በአሕዛብ እግር ትረገጣለች። ሉቃስ 21፡24።

የሐንስ መቅደሱንና ሠራዊቱን ሁለቱንም እንዲለካ ተነገረው፤ ነገር ግን አደባባይ ለአሕዛብ ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ተሰጥቶ ነበርና እርሱን እንዲተወው ደግሞ ተነገረው።

እንደ በትር ያለ ሸምበቆም ተሰጠኝ፤ መልአኩም ቆሞ እንዲህ አለ፤ ተነሣ፣ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና መሠዊያውን በውስጡም የሚሰግዱትን ለካ። ነገር ግን ከቤተ መቅደሱ ውጭ ያለውን አደባባይ ተወው፣ አትለካውም፤ ለአሕዛብ ተሰጥቶአልና፤ ቅድስቲቱንም ከተማ አርባ ሁለት ወር ይረግጡአታል። ራጅይ 11፡1, 2።

የሐንስና ሉቃስ አሕዛብ “ኢየሱሳምን” “በእግራቸው እንደሚረግጡአት” ለ“አርባ ሁለት ወራት” ይመሰክራሉ። የሐንስ የጊዜውን ርዝመት ይለያል፣ ሉቃስም የታሪኩን ፍጻሜ ያመለክታል። እነዚህ ሁለት ምስክሮች የዳንኤል ምዕራፍ ስምንት እና ቁጥር አሥራ ሦስት ጥያቄን እየመለሱ ናቸው።

ከዚያም አንድ ቅዱስ ሲናገር ሰማሁ፤ ሌላም ቅዱስ ሲናገረው ለነበረው ለዚያ ቅዱስ፡- ስለ ዘወትር መሥዋዕትና ስለ አጥፊው መተላለፍ፣ መቅደሱንና ሠራዊቱን ደግሞ እንዲረገጡ ለመስጠት ያ ራጅይ

እስከ መቼ ይሆናል? ዳንኤል 8:13።

ስለ መቅደሱና ሠራዊቱ እስከ መቼ ድረስ በእግር እንደሚረገጡ የተቀረበው ጥያቄ፣ በዳንኤል “መቅደስ” እንዲሁም “ሠራዊት” ተብሎ የተወከለውን ኢየሩሳሌም የመርገጥ ሥራ የሚፈጽሙ ሁለት አጥፊ ኃይላትን ይለያል። ጄ. ኤን. አንድሩስ እንደገለጸው የዚህ ቁጥር ትክክለኛ መሠረታዊ ግንዛቤ፣ ቁጥሩ ሁለት አጥፊ ኃይላትን እንደሚለይ ነው፤ እነርሱም መቅደሱንና ሠራዊቱን ሁለቱንም ረገጡ። በቁጥሩ የተለየው የመጀመሪያው አጥፊ ኃይል አረማዊነት ሲሆን፣ ሁለተኛው ጳጳሳዊነት ነው። “ሠራዊት” የሚለው ቃል፣ ዳንኤል በቤተ መቅደሱ፣ ማለትም በኢየሩሳሌም ውስጥ ያሉትን “አምላኪዎች” የሆኑ ለሚጠራቸው መግለጫው ነው።

“በዳንኤል 8 ውስጥ ሁለት ‘ጥፋቶች’ አሉ።—ይህ እውነታ በዮስያስ ሊች እጅግ ግልጽ ሆኖ ተቀርቦአልና ቃላቱን እናቀርባለን።”

“‘ዘወትር የሚቀርብ መሥዋዕት’ የሚለው በእንግሊዝኛው ጽሑፍ አሁን ያለው ንባብ ነው። ነገር ግን በዋናው ጽሑፍ ውስጥ እንደ መሥዋዕት የሚባል ነገር አልተገኘም። ይህም በሁሉም ዘንድ የተቀበለ ነው። ይህ ተርጓሚዎች በላይ ያኖሩት ግሎስ ወይም ትርጓሜያዊ ግንባታ ነው። እውነተኛው ንባብ፣ ‘ዘወትርና የጥፋት መተላለፍ’ የሚል ነው፤ ‘ዘወትር’ እና ‘መተላለፍ’ በ“እና” እርስ በርሳቸው ተያይዘው ናቸው። ዘወትራዊው ጥፋትና የጥፋት መተላለፍ። እነዚህ መቅደሱንና ሠራዊቱን ሊያጠፉ የነበሩ ሁለት አጥፊ ኃይሎች ናቸው።—Prophetic Expositions, Volume 1, page 127።”

በዕለታዊውና በጥፋት የሚያመጣው በደል መቅደሱና ሰራዊቱ በእግር እንዲረገጡ እንደነበር ግልጽ ነው። የ13ኛው ቁጥር ጥንቃቄ የተሞላበት ንባብ ይህን ነጥብ ያረጋግጣል። ይህም እውነታ ሌላ እውነታ ያቋቋማል። ማለትም፡- እነዚህ ሁለት ጥፋቶች ሰይጣን የይሁዳን አምልኮና ዓላማ ለመገልበጥ ለመሞከር የተጠቀመባቸው ሁለቱ ታላላቅ መልኮች ናቸው። ሚስተር ሚሊር ስለ እነዚህ ሁለት ቃላት ትርጉም የሰጣቸው አስተያየቶች፣ እንዲሁም ያንን ትርጉም ለማረጋገጥ በራሱ የተከተለው ሂደት፣ ከሚከተለው ርዕስ ሥር ቀርቦታል።

“ሁለቱ ውድመቶች አረማዊነትና ጳጳሳዊነት ናቸው”

“‘ቀጥቤ አነበብሁ፣ እርስዎ [የዘወትር] ከዳንኤል በቀር በተገኘችበት ሌላ ምንም ሁኔታ ልገኝ አልቻልሁም። ከዚያም [በቃላት መፈለጊያ መጽሐፍ እርዳታ] ከእርስዎ ጋር ተያይዘው የቆሙትን ቃላት ወሰድሁ፤ ‘ያስወግዳል፤’ እርሱ ያስወግዳል፣ ‘የዘወትርን፤’ ‘የዘወትር ከሚወገድበት ጊዜ ጀምሮ’ ወዘተ። ቀጥቤም አነበብሁ፣ በዚህ ጽሑፍ ላይ ምንም ብርሃን አላገኝም ብዬ አሰብሁ፤ በመጨረሻም ወደ 2 ተሰሎንቄ 2፣7, 8 ደረስሁ። ‘የዓመፅ ምስጢር አሁንም እየሠራ ነውና፤ አሁን የሚከለክለው ከመንገድ እስኪወገድ ድረስ ይከለክላል፣ ከዚያም ያ ክፉ ይገለጣል’ ወዘተ። ወደዚያም ጽሑፍ በደረስሁ ጊዜ፣ እነሆ! እውነቱ ምንኛ ግልጽና ክቡር ሆኖ ታየ! እነሆ፣ ያ ነው! ያ ነው! ‘የዘወትር!’ እስከዚህ እንግዲህ፣ ጳውሎስ ‘አሁን የሚከለክለው’ ወይም የሚያደናቅፈው በማለት ምን ማለቱ ነው? በ‘ኃጢአት ሰው’ እና በ‘ክፍው’ ፓፍነት ይመለከታል። እስከዚህ እንግዲህ፣ ፓፍነት እንዳይገለጥ የሚከለክለው ምንድን ነው? እነሆ፣ ያ አረማዊነት ነው፤ እንግዲህ ‘የዘወትር’ ማለት አረማዊነት መሆን አለበት።—Second Advent Manual, ገጽ 66።” J. N. Andrews, The Sanctuary and the 2300 Days, 33, 34.

የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባት ዘመናት” ፍጻሜ እንደ ሆነ፣ አረማዊነት መቅደሱንና ሰራዊቱን ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ረገጠ፤ ከዚያም ጳጳሳዊነት ያንኑ ሥራ ለተጨማሪ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት አደረገ። ጳጳሳዊነት እንደ ሉቃስና የሆሎኮስት ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ኢየሩሳሌምን ረግጦ ኖረ፤ ይህም ጳጳሳዊነቱ በ1798 የሞት ቍስሉን እስኪቀበል ድረስ ነበር። ከ1798 አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታትን በመቀነስ ወደ 538 ይደረሳል። ከ538 አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታትን በመቀነስ

ወደ 723 ዓ.ዓ. ይደረሳል፤ በዚያን ጊዜ አሦር፣ በቃል ትክክለኛው የሶሜን ንጉሥ፣ የእስራኤልን ሰሜናዊ መንግሥት ወደ ባርነት ወሰደ።

የሐንስ የሚጠቅሰው ፓፍናስነት ቅድስተ መቅደሱንና ሰራዊቱን ረግጦ ያሳደፈባቸውን አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ብቻ ነው፤ ነገር ግን ሉቃስ አሕዛብነትና ፓፍናስነት ኢየሩሳሌምን የረገጡባትን ሁለቱንም የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ዘመናት ይመለከታል፤ ምክንያቱም “የአሕዛብ ዘመናት እስኪፈጸሙ ድረስ” ብሎ ይናገራል። ሉቃስ ኢየሩሳሌም መረገጧ ከአንድ ብቻ “ዘመን” የሚባልጥ እንደሆነ ይለዋል፤ ምክንያቱም ይህን የአሕዛብ “ዘመናት” መፈጸም ብሎ ይጠራዋል።

እርግጥ ነው፣ በ1856 የሚለረታዊ አድቪንቲዝም ሎዶቅያዊ ሆነ፣ ከዚያም ሰባት ዓመት በኋላ የዘላቂው ያን ሃያ ስድስት ያለውን “ሰባቱ ዘመናት” እውነት አልተቀበሉም፤ ስለዚህም አድቪንቲዝም እነዚህን ቀላል መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነታዎች ማየት አይችልም። እኔ እየለየሁ የማሳየው እውነታ ይህ ነው፤ ሦስት የመንገድ ምልክቶችን የሚለይ የሰባቱ ነጎድጓዶች ድብቅ ታሪክ፣ በመጀመሪያውና በሁለተኛው የመንገድ ምልክት መካከል ያለ አንድ የጊዜ ዘመን፣ ከዚያም በሁለተኛውና በሶስተኛው የመንገድ ምልክት መካከል ያለ ሁለተኛ የጊዜ ዘመን የያዘው፣ በሐሰተኛው የሶሜን ንጉሥ ትንቢታዊ መስመር ውስጥ ተወክሎ ይገኛል።

ያ መስመር ከክርስቶስ በፊት 723 ዓመት ጀመረ፤ በዚያም ጊዜ የእስራኤል ሰሜናዊ መንግሥት ቃል በቃል የሶሜን ንጉሥ በሆነው በአሦር ንጉሥ እጅ ወደ ባርነት ገባ። ከዚያም በ538 መንፈሳዊው የሶሜን ንጉሥ ሥልጣን ተሰጠው፣ እርሱም በ1798 ገዳይ ቁስል እስኪቀበል ድረስ ለሌላ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት መንፈሳዊቱን ኢየሩሳሌም ረገጣት። ከክርስቶስ በፊት 723 ዓመት እስከ 538 ድረስ፣ እስራኤልን በተገኙት ሥር ያቆዩ ኃይሎች ሁልጊዜ አረማዊ ኃይሎች ነበሩ።

የክርስቶስ መስመር በ27 ዓ.ም. በጥምቀቱ ጊዜ የእውነተኛው የሶሜን ንጉሥ መቀባት መለዩን ያሳያል፤ ከዚያም ከአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ትንቢታዊ ቀናት በኋላ ተሰቀለ። ከዚያ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ እስከ 34 ዓ.ም. ድረስ እስጢፋኖስ በድንጋይ እስኪወገር ድረስ የእውነተኛውን የሶሜን ንጉሥ መልእክት ለማቅረብ ኃይል ተሰጣቸው። ክርስቶስ በአገልግሎቱ ሙሉ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት ውስጥ ያልተረመደበት ብቸኛው ጊዜ፣ በድል ግባቱ ወደ ኢየሩሳሌም በግልቢያ በገባበት ጊዜ ነበር። ስለዚህ እርሱ ኢየሩሳሌምን ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት ረገጠ፤ እንዲሁም ከመስቀሉ በኋላ ደቀ መዛሙርቱም አደረጉ። ሁለቱም መስመሮች፣ ሐሰተኛው የሶሜን ንጉሥ እና ክርስቶስ፣ እውነተኛው የሶሜን ንጉሥ፣ ኢየሩሳሌምንና ሠራዊቱን ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት ረገጡ።

አረማዊነት የትክክለኛዎቹ አይሁድ የምድራዊው መቅደስ አገልግሎት የአምልኮ ሥርዓት ሐሰተኛ ቅጂ ነበረ፤ የጳጳሳዊነትም የመንፈሳዊዎቹ አይሁድ የሰማያዊው መቅደስ አገልግሎት ሐሰተኛ ቅጂ ነው። የአረማዊነት አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመታት ከክርስቶስ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት ጋር ተመሳሳይ ነበሩ፤ የጳጳሳዊነትም አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመታት ከደቀ መዛሙርቱ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት ጋር ተመሳሳይ ነበሩ።

እያንዳንዱ ከእነዚህ ሁለት መስመሮች በሰባቱ ነጎድጓዶች የተሰወረ ታሪክ ውስጥ ያለውን ተመሳሳይ ትንቢታዊ አወቃቀር ይይዛል፤ ይህም በጁላይ 2023 በግልጽ ሁኔታ መፈታት ጀመረ። ይህ መፈታት በከፊል የተፈጸመው የሚለረውያን እንቅስቃሴ የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጥ በመታወቁ ነበር። የእነርሱ የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጥ በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ “የመቆያ ዘመን” ተብሎ የሚጠራውን የጊዜ ወቅት አስገባ። “የመቆያ ዘመን” የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ፈጽሞ በተመሠረተበት በኤክስተር፣ ኒው ሃምፕሻየር የካምፕ ስብሰባ ላይ ተጠናቀቀ። የኤክስተር የካምፕ ስብሰባ ሁለተኛው መለያ ምልክት ሆነ፤ ከዚያም የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት እስከ ተፈረደው ሶስተኛው መለያ ምልክትና የመጨረሻው ተስፋ መቁረጥ እስኪመጣ ድረስ የተሰበከበትን የጊዜ ወቅት አስከተለ።

ሦስቱ የመንገድ ምልክቶች የመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት፣ እና የመጨረሻው ተስፋ መቁረጥ ነበሩ። እነዚህ ሦስቱ የመንገድ ምልክቶች የዕብራይስጥ “እውነት” ከሚለው ቃል ጋር ይስማማሉ፤ ይህም የዕብራይስጥ ፊደላት መጀመሪያውን፣ ዐሥራ ሦስተኛውን፣ እና የመጨረሻውን ፊደል ይወክላል። የመጀመሪያውና የመጨረሻው ሁለቱም ተስፋ መቁረጦች መሆናቸው፣ የአልፋና አሜጋ ፊርማን ይወክላል።

በሚለራይት ታሪክ ውስጥ የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት ቀጥተኛ ምሳሌነት የለም፤ ነገር ግን የሚለራይት ታሪክ የመጀመሪያው እንቅስቃሴ ታሪክ ነው። ስለዚህም የመጨረሻውን እንቅስቃሴ ይወክላል። በመጨረሻው እንቅስቃሴ ውስጥ የመጀመሪያው ቅሬታ ታሪክ በጁላይ 18, 2020 ጀመረ፣ እናም ይህ በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ተገልጿል። በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ፣ ሁለቱ ምስክሮች ይገደላሉ፤ ይህም በመጀመሪያው እንቅስቃሴ አምሳል ተደርጎ የቀረበውን በመጨረሻው እንቅስቃሴ ያለውን የመጀመሪያውን ቅሬታ ያመለክታል።

በራእይ አሥራ አንድ ውስጥ ተስፋ መቁረጡ የሞቱ ሥጋቸው በአደባባይ ላይ የነበረበትን የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት ዘመን አስከተለ፤ እንዲሁም ይህ የምሳሌውን የመዘግየት ጊዜ ምልክት አደረገ። በትንሣኤያቸው ጊዜ የእሁድ ሕግ ፍርድ በተፈጸመበት በዚያው ሰዓት እንደ ዓላማ ወደ ላይ ከፍ ይላሉ። የሁለቱ ምስክሮች ታሪክ ምሳሌያዊ የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት ዘመንን ያካትታል።

በሰባቱ ነገድጓዶች ስውር ታሪክ ውስጥ ያለው የሦስተኛው መልእክት እንቅስቃሴ ዝርዝር ከሌሎቹ ትይዩ መስመሮች ይልቅ እጅግ የበለጠ ግልጽ መለያየትን ይሰጣል፤ ነገር ግን የሦስተኛው መልእክት መስመር፣ የእውነተኛው የሰሜን ንጉሥ መስመር፣ እና የሐሰተኛው የሰሜን ንጉሥ መስመር ሁሉ አንድ ዓይነት ትንቢታዊ ባሕርያትን ይይዛሉ፤ እነዚህም የመጀመሪያ ነጥብ፣ ከዚያም ወደ መካከለኛ ነጥብ የሚደርስ የጊዜ ዘመን፣ ከዚያም ወደ መጨረሻው ነጥብ ፍርድ የሚደርስ ሌላ የጊዜ ዘመን ናቸው።

አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳው ቀናት በሰባቱ ነገድጓዶች ስውር ታሪክ ውስጥ ዋነኛ አካል ነው። አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳው ቀናት በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ “ምድረ በዳ” ተብሎ ይወከላል።

ሴቲቱም ወደ ምድረ በዳ ሸሸች፤ በዚያም ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀን እንዲመግቧት ከእግዚአብሔር የተዘጋጀለት ስፍራ ነበራት። ራእይ 12፡6።

ቤተ ክርስቲያን ከጳጳሳዊው ኃይል መርገጥ ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመታት ለማምለጥ ወደ ምድረ በዳ ሸሸች። ቁጥር አሥራ አራት ሌላ ምስክር ይሰጣል።

ሴቲቱም ከእባቡ ፊት ታመልጥ ዘንድ፣ ወደ ምድረ በዳው፣ ወደ ስፍራዋ እንድትበር የታላቅ ንስር ሁለት ክንፎች ተሰጧት፤ በዚያም ለአንድ ዘመንና ለዘመናት እና ለግማሽ ዘመን ትመገባለች። ራእይ 12፡14።

ቤተ ክርስቲያን ከዘንዶውና ከጳጳስናው ስደት ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመታት ሸሸች፤ ስለዚህም “ምድረ በዳ” የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳው ቀናት ምልክት ነው። ያ ቁጥር በዳንኤልና በራእይ መጻሕፍት ውስጥ በቀጥታ ሰባት ጊዜ ይገኛል፤ ነገር ግን በቅዱሳን መጻሕፍት ውስጥ በሌሎች አካሄዶችም ይወከላል። በእያንዳንዱም ሁኔታ የዘሌዋውያን ሃያ ስድስትን “ሰባት ዘመናት” ይወክላል።

ከክርስቶስ በፊት 723 ጀምሮ እስከ 538 ዓ.ም. ድረስ አረማዊነት መቅደሱንና ሰራዊቱን ረግጦ ቢሆን፣ ወይም ጳጳሳዊ ሥርዓቱ መንፈሳዊቱን ኢየሩሳሌምንና በውስጧ ያሉትን አምላኪዎች ረግጦ ቢሆን፣ ይህ ሁሉ በዘሌዋውያን ምዕራፍ ሃያ አምስትና ሃያ ስድስት እንደተወከለው የ“ምድረቱ ሰንበታት” ኪዳን የእግዚአብሔር ሕዝብ በመጣሱ ምክንያት የመጣውን የእግዚአብሔር ሕዝብ መበተን የሚያሳይ ምሳሌ ነበር። በምዕራፍ ሃያ ስድስትም ይህ “የኪዳኑ ጡብ” ተብሎ ተጠርቷል።

እኔም የቃል ኪዳን ክርክር የሚበቀል ሰይፍ በእናንተ ላይ አመጣለሁ፤ በከተሞቻችሁም ውስጥ ተሰብስባችሁ በምትገኙበት ጊዜ ቸነፈርን በመካከላችሁ እልካለሁ፤ በጠላትም እጅ አሳልፌ እሰጣችኋለሁ። ዘሌዋውያን 26፥25።

በእግዚአብሔር ኪዳን ላይ የተነሳው ዓመፅ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ እንደ “የኪዳን ክርክር” ተወክሎ የተገለጸውን ባርነትና መበተን አመጣጣቸው። ዳንኤል የሙሴ “እርግማን” እና “መሐላ” ብሎ የሚጠራውን ቅጣት፣ እርሱም “የኪዳን ክርክር” ተብሎ የሚጠራውን፣ ሳይረዱ መቅረት ሰውን በዳንኤል ምዕራፍ ዘጠኝ እንደተወከለው ያለውን የክርስቶስ ሥራ የበለጠ ጥልቅ ትርጉም እንዳያይ ያሳውረዋል። በኤላን ኋይት ጽሑፎች ውስጥ በሎዶቅያ ዕውርነት ውስጥ ስላሉ የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚቀርበው ቋሚ ግምገማ፣ “ከምክንያት ወደ ውጤት ማመዘዝን” እንደማይችሉ ነው። የጨለማውን ዘመን አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት እንደምትረዱ ልትናገሩ ትችላላችሁ፤ ነገር ግን የዚያን መረገጥ “ምክንያት” የማታውቁ ከሆነ ዕውሮች ናችሁ።

ከብዙዎችም ጋር ለአንድ ሳምንት ኪዳንን ያጸናል፤ በሳምንቱም መካከል መሥዋዕትንና ቍርባንን ያቋርጣል፤ በርኩሶቶችም መስፋፋት ምክንያት ምድሪቱን ያጠፋታል፤ ይህም እስከ ፍጻሜው ድረስ ይሆናል፣ የተወሰነውም በድርቅ በሆነችው ላይ ይፈስሳል። ዳንኤል 9፥27።

የክርስቶስ ቃል ኪዳንን ማጽናቱ ከ«የቃል ኪዳን ክርክር» ጋር በቀጥታ የተያያዘ ነው። የ«እርግማኑ» ቆይታ ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሀያ ዓመታት ነበር፣ እና ክርስቶስ ያንኑ ቃል ኪዳን ሲያጸና የቆየው ጊዜ ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሀያ ቀናት ነበር። የሰባቱ ነጎድጓዶች ስውር ታሪክ አወቃቀርን ከሚሰጠው የዕብራይስጥ ቃል «እውነት» ጋር በመስማማት፣ ክርስቶስ ቃል ኪዳንን ሊያጸናበት የነበረው ትንቢታዊ ሳምንት በዕብራይስጥ ፊደላት ተራ የመጀመሪያውን፣ የአሥራ ሦስተኛውን፣ እና የመጨረሻውን ፊደላት የሚወክሉ ሦስት የመንገድ ምልክቶች ነበሩት።

የሳምንቱ የመጀመሪያው መለያ ምልክት ጥምቀቱ ነበረ፤ ሁለተኛው መለያ ምልክት መስቀሉ ነበረ፤ የመጨረሻውም የእስጢፋኖስ ሞት ነበረ። የሰማይ መላእክት ዊልያም ሚሊርን “ሰባቱን ዘመናት” እንዲያይ እንደመሩት ሁሉ፣ በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ያሉትን “ሰባት ዘመናት” ማየትን መከልከል፣ ክርስቶስ ደሙን ያፈሰሰበትን የቃል ኪዳንን ያረጋገጠበትን፣ የእርሱ ቀጥተኛ የጥንት ሕዝብ የጣሉትን ያንኑ ትንቢት በሙሉ የማየት ችሎታን ያስወግዳል። በመጨረሻ የሚድን ሁሉ “እውነትን” በከፊልና በአልተሟላ መልኩ ብቻ ይረዳል። ነገር ግን “እውነትን” ሆነ ብሎ ማየትን የሚከለክል ሰው ማንም አይደንም። ወደ አብ የሚወስድ አንድ መንገድ ብቻ አለ፤ እርሱም በኢየሱስ ነው፤ ኢየሱስም “እውነት” ነው።

ይህ ማሰብ የሚገባው ዋጋ ያለው ግንዛቤ ነው። ምክንያቱም ወደ ዘሌዋውያን ሃያ አምስትና ሃያ ስድስት ቃል ኪዳን ይናገራልና። የ“ሰባት ዘመን” “እርግማን” በጥንታዊቱ ትክክለኛ እስራኤል ላይ የመጣው ምድሪቱ ዕረፍት እንድታገኝ የተሰጡትን መመሪያዎች ለመፈጸምና የኢየሱስ ጥቅም ትእዛዞችን ለመሙላት ፈቃደኛ ባለመሆናቸው ነበር። ይህ የመተው ኃጢአት ነበር። እርግማኑ በእነርሱ ላይ የመጣው፣ “አትግደል” ወይም “አትስረቅ” እንደሚል ትእዛዝ በቀጥታ ስለ ጣሱ ሳይሆን፣ እንዲያደርጉት የታዘዙትን ሥራ ስለ ተዉ ነበር። እነርሱ በቀላሉ ምድሪቱ ዕረፍት እንድታገኝ ከተሰጡት መመሪያዎች ጋር የተያያዙትን ነገሮች ችላ አሉ። “ሰባት ዘመንን” (መላእክት ዊልያም ሚሊር እንዲያገኘው የመሩትን) በማንኛውም ያልተቀደሰ ምክንያት ብቻ የማይቀበሉ አድቪንቴስቶች፣ በእውነትን በእውነት ለመመርመር ጊዜ ወስደው አላደረጉምና፣ ጥንታዊቱ ትክክለኛ እስራኤል ያልተመለከተችውን ያንኑ የቃል ኪዳን መረጃ ችላ በማለት የዚያኑ ዓይነት የመተው ዓመፅ እየፈጸሙ ነው። መጀመሪያው ፍጻሜውን ያሳያል።

በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሁለት “ምድረ በዳ” ተብሎ የተለየው አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት፣ የ“ሰባቱ ዘመናት” ምልክት ነው። የክርስቶስ አገልግሎት አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናትም ሆነ፣ የደቀ መዛሙርቱ

አገልግሎት አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት፣ ቃል ኪዳን ሲጸና የነበረውን ሙሉ ሳምንት ይወክላሉ። እንዲሁም ጣዖት አምልኮ የእግዚአብሔርን ሕዝብ የረገጠባቸው አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታትም ሆነ፣ ጵጵስና የእግዚአብሔርን ሕዝብ የረገጠባቸው አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት፣ የሙሴ እርግጫን “ሰባቱን ዘመናት” በሙሉ ይወክላሉ።

በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ፣ ከአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት በኋላ፣ የሞቱ አጥንቶች እንደ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ወደ ኪዳን እንዲገቡ ዳግመኛ ወደ ሕይወት ይመለሳሉ። ነገር ግን ያንን የኪዳን ግንኙነት ለመፈጸም፣ ልክ ዳንኤል በምዕራፍ ዘጠኝ እንዳደረገው፣ የኪዳንን ውሎች እንዲፈጽሙ ይጠየቃሉ። የ“ሰባት ዘመናት” ኪዳን ውሎች በጠላት ምድር ውስጥ ራሳቸውን ለሚያገኙ ሰዎች የተለዩ መመሪያዎችን ይይዛሉ። መበተናቸው እውነታ ላይ የሚነቁ እነዚያ ወደ ጌታ ለመመለስ በሚሹ ጊዜ፣ ዘሌዋውያን ምዕራፍ ሃያ ስድስት እንዴት መመለስ እንዳለባቸው መመሪያዎችን ይሰጣል።

ከእናንተም የሚቀሩት በጠላቶቻችሁ አገር በኃጢአታቸው ይሟሟሉ፤ ደግሞም ከእነርሱ ጋር በአባቶቻቸው ኃጢአት ይሟሟሉ። ኃጢአታቸውንም፣ በእኔም ላይ ያደረጉትን በደል በደላቸውን፣ እንዲሁም በእኔ ላይ ተቃርነው እንደ ሄዱ የአባቶቻቸውንም ኃጢአት ቢናዘዙ፤ እኔም ደግሞ በእነርሱ ላይ ተቃርኜ እንደ ሄድሁ፣ ወደ ጠላቶቻቸውም አገር እንዳመጣኋቸው፤ በዚያን ጊዜ ያልተገረዙ ልባቸው ቢዋረድ፣ የኃጢአታቸውንም ቅጣት ቢቀበሉ፤ በዚያን ጊዜ ከያዕቆብ ጋር ያደረግሁትን ቃል ኪዳንን አስባለሁ፤ ከይስሐቅም ጋር ያደረግሁትን ቃል ኪዳንን አስባለሁ፤ ከአብርሃምም ጋር ያደረግሁትን ቃል ኪዳንን አስባለሁ፤ ምድሪቱንም አስባለሁ። ዘሌዋውያን 26:39-42።

በመጽሐፍ ቅዱስ “መጥፋት” የሚለው አገላለጽ መፍረስ፣ መበስበስና ፈጽሞ መበላት ማለት ነው። መጥፋት ወደ ሞቱ ደረቁ አጥንቶች መበላሸት ማለት ነው። መመሪያውም ሞትን ያመለክታል፤ ምክንያቱም ይህ ሁኔታቸውን የሚያውቁትን “በጠላቶቻችሁ ምድር” ውስጥ እንዳሉ ይወክላል።

የሚጠፋው የመጨረሻው ጠላት ሞት ነው። 1 ቆሮንቶስ 15:26።

እ.ኤ.አ. ጁላይ 18፣ 2020 በሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ የመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ተከሰተ። ይህም በቅዱሳን ትንቢታዊ የተሃድሶ መስመሮች ውስጥ በተከሰቱት ሌሎች ሁሉ የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጦች በምሳሌነት ተወክሏል። ሕዝቅኤል ምዕራፍ ሠላሳ ሰባት በመጨረሻዎቹ ቀናት ያሉ የእግዚአብሔርን ሕዝብ እስኪፈረሱና እስኪበላሹ እንዲሁም ፈጽሞ እስኪጠፉ ድረስ ተሟሟተው በመጨረሻም የሞቱ ደረቅ አጥንቶች ሸለቆ ብቻ እንደ ሆኑ ይገልጻል። እነርሱም በጠላት ምድር ውስጥ ናቸው። እርስዎም የሞት ምድር ናት። በራእይ አሥራ አንድ ውስጥ ሁለቱ ምስክሮች ተገደሉ እና በመንገድ ላይ ተጥለው ተዉ። ነቢያት ሁሉ እርስ በርሳቸው ይስማማሉ። ስለዚህ ሙሴ በሕዝቅኤል ሸለቆ ውስጥ በሚያልፈው መንገድ ላይ ለሞቱት ይናገራል። በተስፋ መቁረጣቸውም ሁኔታ ውስጥ መመሪያ በኤርምያስ አማካኝነት ይሰጣቸዋል።

ስለዚህ ጌታ እንዲህ ይላል፤ አንተ ብትመለስ፣ እኔም እንደገና አመልስሃለሁ። በሬቱም ትቆማለህ፤ ክቡሩንም ከከንቱው ብታለይ፣ እንደ አፌ ትሆናለህ፤ እነርሱ ወደ አንተ ይመለሱ። አንተ ግን ወደ እነርሱ አትመለስ። ኤርምያስ 15:19።

ኤርምያስ ለእግዚአብሔር መናገር ቢፈልግ፣ መመለስ እንዳለበት ይነገረዋል፤ እንዲሁም ይህን ሲያደርግ የከበረውን ከከፋው መለየት አለበት። የክፍሉ አውድ ከፋዮቹ እርሱ ወደ እነርሱ መመለስ የሌለበት እነዚያ መሆናቸውን ያመለክታል። በክፍሉም ውስጥ በተስፋ መቁረጡ ሁኔታ ሲቀረብ፣ ብቻውን እንደነበረ ያስረዳል።

እኔ በፊዘኞች ማኅበር ውስጥ አልተቀመጥሁም፤ አልተደሰትሁምም፤ እጅህ በላይ ነበረችና ብቻዬን ተቀመጥሁ፤ በቡጣ ሞልተኸኝ ነበርና። ኤርምያስ 15፡17።

ኤርምያስ ብቻውን ተቀምጦ ነበርና በ“ፊዘኞች ማኅበር” ውስጥ አልተቀመጠም። እርሱ ወደ ፊዘኞች ማኅበር የሆኑት ወደ ክፉዎች እንዳይመለስ ነበር። በ1863 አድቪንቲዥም፣ የሙሴን “ሰባት ጊዜ” ለመካድ ሲል የባቢሎን ሴቶች የሆነውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ዘዴ በመመለስ፣ ወደ “ፊዘኞች ማኅበር” መመለሱን ጀመረ። ነገር ግን ኤርምያስ ከሚለር ታሪክ ይልቅ በተለይ ስለ ዘመኑ መጨረሻ እየተናገረ ነው። በሞቱ አጥንቶች ሸለቆ ውስጥ ያሉት በጠላቶቻቸው ምድር እንዳሉ በሚነቁበት ጊዜ፣ በመንገድ ላይ በሞታቸው ደስ ወደ ተሰኙት ፈጽሞ መመለስ የለባቸውም። ያ ቡድን ወደ ኤርምያስ ሊመለስ ይችላል፣ እርሱ ግን ወደ እነርሱ መመለስ አይችልም።

ነገር ግን እነርሱ ሊመለሱ ከሆነ፣ ከ“ሰባቱ ዘመናት” ጋር በቀጥታ የተያያዙትን ሙሴ የሰጣቸውን መመሪያዎች ደግሞ ሊፈጽሙ ይገባቸዋል። በራእይ አሥራ አንድ በመንገድ ላይ ሞተው ያሉት፣ ሦስት ቀን ተኩል ሙታን ናቸው፤ ይህም በትንቢታዊ ምሳሌ “ምድረ በዳ” ነው።

ስለዚህ የሞቱት የመጀመሪያ መነቃቃት አጥንቶቹ እርስ በርሳቸው እንዲጣመሩ በሚያደርግ መልእክት ይፈጸማል፤ ነገር ግን ገና ሕያዋን አይደሉም። እነርሱን ወደ ብርቱ ሠራዊት ለመለወጥ የአራቱ ነፋሳት መልእክት፣ ማለትም የማተም መልእክት፣ ያስፈልጋል። እነርሱን አንድ ላይ የሚያመጣው የመጀመሪያው መልእክት ከ“ድምፅ” ይመጣል።

“ሕዝቤን አጽናኑ፣ አጽናኑት፤ አምላካችሁ ይላል። የኢየሩሳሌምን ልብ ተናገሩላት፣ ጦርነቷም እንደ ተፈጸመ፣ ኃጢአቷም እንደ ተሰረየ፣ ስለ ኃጢአቷም ሁሉ ከእግዚአብሔር እጅ እጥፍ እንደ ተቀበለች ጩኸላት። በምድረ በዳ የሚጮኽ ድምፅ፡- የእግዚአብሔርን መንገድ አዘጋጁ፤ በበረሃም ለአምላካችን ጎዳናን አቅኑ። ሸለቆ ሁሉ ከፍ ይላል፣ ተራራና ኮረብታም ሁሉ ዝቅ ይላል፤ ጠማማውም ቀጥ ይሆናል፣ አስቸጋሪውም ቦታ ሜዳ ይሆናል።” ኢሳይያስ 40፡1-4።

ድምፁ ከምድረ በዳ ይመጣል፤ ይህም “ሰባቱ ዘመናት” የመበተን ምልክት ነው። ያ ድምፅ በምድረ በዳ ነው፣ ሕዝቅኤልም ደግሞ ወደ ደረቁ አጥንቶች ሸለቆ ተወስዶ ነበርና። እርሱ ከሩቅ ሳይሆን ከሸለቆው መካከል ራሱ ምስክርነት ይሰጥ ነበር።

እግዚአብሔር እጅ በእኔ ላይ ነበረች፣ በእግዚአብሔርም መንፈስ አውጥቶ አጥንት የሞላባት ሸለቆ መካከል አቆመኝ። ሕዝቅኤል 37፡1።

ሸለቆው የሦስት ቀን ተኩል ምድረ በዳ ነው። የድምፁም ተስፋ የሚለው፣ የኢየሩሳሌም ኃጢአት ይቅር ተብሏል እና ውጊያዋም ተፈጽሟል የሚል ነው። ይህ ተስፋ በመጨረሻው ዘመን የሚፈጸመውን የመቶ አርባ አራት ሺህ መታተም ይወክላል። ነገር ግን የኃጢአት ይቅርታ ስለ ኃጢአቶቿ ሁሉ “እጥፍ” ከመቀበል ጋር የተያያዘ ነው። ሙሴ ያቀረበው መፍትሔ የራሳቸውን ኃጢአት ብቻ ሳይሆን የአባቶቻቸውንም ኃጢአት መናዘዝን ይጠይቃል። ያንን ትእዛዝ ቢፈጽሙ፣ ኃጢአታቸው ይቅር ይባላል።

እነዚህን እውነቶች በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

አዎን፣ እስራኤል ሁሉ ሕግህን ተላልፈዋል፣ ድምፅህንም እንዳይታዘዙ ፈቀቅ ብለዋል፤ ስለዚህም እርግማኑና በእግዚአብሔር ባሪያ በሙሴ ሕግ የተጻፈው መሐላ በእኛ ላይ ፈስሶአል። በእርሱም ላይ ስለ በደልን። በእኛና በላያችን በፈረዱት ፈራጆቻችን ላይ የተናገረውን ቃሉን ታላቅ መከራ በማምጣት አጸናው፤ ከሰማይ ሁሉ በታች በኢየሩሳሌም ላይ እንደ ተደረገው ያለ ነገር አልተደረገምና። በሙሴ ሕግ እንደ ተጻፈው ይህ ክፉ ሁሉ በእኛ ላይ መጥቶአል፤ ነገር ግን ከኃጢአታችን እንመለስ ዘንድ እውነትህንም እናስተውል ዘንድ በአምላካችን በእግዚአብሔር ፊት ጸሎታችንን አላቀረብንም። ዳንኤል 9፡11-13።

